

546

வாய்மொழி இலக்கியம்

அ. மு. பரமசிவனந்தம், எம்.ஏ., எம்.எஃட்.

தமிழ்க்கலைப் பதிப்புகம்
தமிழ்க்கலை இல்லம், சென்னை.

55

உலகளாவிய பொதுக் கள உரிமம் (CC0 1.0)

இது சட்ட ஏற்புடைய உரிமத்தின் சுருக்கம் மட்டுமே. முழு உரையை <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode> என்ற முகவரியில் காணலாம்.

பதிப்புரிமை அற்றது

இந்த ஆக்கத்துடன் தொடர்புடையவர்கள், உலகளாவிய பொதுப் பயன்பாட்டுக்கு என பதிப்புரிமைச் சட்டத்துக்கு உட்பட்டு, தங்கள் அனைத்துப் பதிப்புரிமைகளையும் விடுவித்துள்ளனர்.

நீங்கள் இவ்வாக்கத்தைப் படியெடுக்கலாம்; மேம்படுத்தலாம்; பகிரலாம்; வேறு கலை வடிவமாக மாற்றலாம்; வணிகப் பயன்களும் அடையலாம். இவற்றுக்கு நீங்கள் ஒப்புதல் ஏதும் கோரத் தேவையில்லை.

இது, உலகத் தமிழ் விக்கியூடகச் சமூகமும் (<https://ta.wikisource.org>), தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகமும் (<http://tamilvu.org>) இணைந்த கூட்டுமுயற்சியில், பதிவேற்றிய நூல்களில் ஒன்று. இக்கூட்டுமுயற்சியைப் பற்றி, <https://ta.wikisource.org/s/4kx> என்ற முகவரியில் விரிவாகக் காணலாம்.

Universal (CC0 1.0) Public Domain Dedication

This is a human-readable summary of the legal code found at
<https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode>

No Copyright

The person who associated a work with this deed has **dedicated** the work to the public domain by waiving all of his or her rights to the work worldwide under copyright law, including all related and neighboring rights, to the extent allowed by law.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission.

This book is uploaded as part of the collaboration between Global Tamil Wikimedia Community (<https://ta.wikisource.org>) and Tamil Virtual Academy (<http://tamilvu.org>). More details about this collaboration can be found at <https://ta.wikisource.org/s/4kx>.

உரிமைப் பதிப்பு—டிசம்பர் 1964
முன்றும் பதிப்பு—நவம்பர் 1979

விலை ரூபாய் ஆறு

அரசாங்க மலிவு விலைத்தாளில் அச்சிடப் பெற்றது.

விற்பனை உரிமை :

பாரி நிலையம்

184, பிரகாசம் சாலை,

சென்னை-1

அச்சிட்டோர்: கற்பகம் அச்சகம், சென்னை-600 002.

பொருளடக்கம்

முன்னுரை	5
1. அன்றுமுதல் இன்றுவரை	9
2. எப்படித் தோன்றிற்று?	24
3. பழையதினும் பழையது	44
4. சங்க கால வாழ்வியலில்	59
5. இளங்கோ ஏட்டில்	75
6. தெய்வங்களிப் பாடல்கள்	95
7. பரணி பாடங்கள்	110
8. சிற்றிலக்கியங்களில்	127
9. பணிகளுக்கிடையில்	148
10. வீழா—விருந்து—வேடிக்கை—விளையாட்டு	165

முன்னுரை

இரு நாட்டின் உண்மையான வாழ்க்கை நெறியை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின், அந்நாட்டு மக்கள் வாழும் ஒதுக்கிடங்களை நாடிச் செல்ல வேண்டும் என்ற உண்மையைத் தற்போது உலக அறிஞர் உணர்ந்து வருகின்றனர். மொழித்துறை ஆராய்ச்சி செய்யும் பெரும் பேரறிஞர்கள் அனைவரும் அம் மொழித்துறை ஆராய்ச்சி யினை மூலை முடுக்குகளில்—காட்டரண் முதலிய அமைத்து வாழும் கல்லா மக்களிடம்-தொடங்க வேண்டுமென முடிவு செய்து, அத்துறையிலேயே தற்போது பணியாற்றி வருகின்றனர். காடோ, செடியோ, கடற்புறமோ என்று செல்லாத இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று அங்கங்கே கல்லா மாக்கள் பேசும் கொச்சை மொழிகளை (dialects) ஆராய்ந்து வருகின்றனர். உண்மையில் பல நாட்டவரோடு கலந்து பழகி, பலவற்றைப் பரிமாறிக் கொண்டு வாழும் நகர மக்களைக் காட்டிலும், ஒதுக்கிடங்களில் வாழும் கல்லா மாக்களே அவ்வங்நாட்டுப் பழம் பெருமையையும் மொழியியல்பையும் வாழ்வின் அடிப்படையினையும் மங்காது வாழ வைக்கின்றனர் என்பதை உணர்ந்து வருகின்றது அறிஞர் உலகம்.

பேச்சு மொழி மட்டுமன்றி அக்கல்லா மாக்கள் பாடும் வாய்மொழி இலக்கியமாகிய நாடோடிப் பாடல்களும் அந்த வகையிலே வைத்து எண்ணத் தக்கனவேயாம்.

மேலை நாட்டு அறிஞர்கள் பலர் இந்த நாடோடி இலக்கியங்களை ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து அவை அங்நாட்டு மங்காத செல்வங்களை வாழ வேண்டிய தேவையை வற்புறுத்திச் செல்லுகின்றனர். பரந்த பாரத நாட்டிலும் தற்போது இவ்வணர்ச்சி தலைஷிமிர்துள்ளது. அரசாங்கம் இத்துறையில் கருத்திருத்திச் செயலாற்றி வருவதுடன், தமிழ் நாட்டில் பல தனிப்பட்ட அறிஞர்களும் இத்துறைவழிச் செயலாற்றி நல்ல தொண்டு செய்து வருகின்றனர். அவர்கள் வழியே சில நல்ல தமிழ் நூல்களும் இன்று நம்மிடை வாழ்கின்றன. அவற்றுள் சிலவற்றைப் படிக்கும் வாய்ப்பு நேர்ந்த பொழுதுதான் எனக்கு இந்நால் எழுத வேண்டும். என்ற எண்ணம் எழுந்தது.

இரண்டாண்டுகளுக்கு முன் சென்னை வானினாலி சில யத்தார் ‘வாய்மொழி இலக்கியம்’ பற்றிப் பேச வேண்டுமென விரும்பினர். அதுபோது உள்ளத்தே ஆய்வு எழுந்தது. இக்காலத்தில் தொகுக்கப் பெற்ற சில நாடோடிப் பாடல்களையும் கண்டேன். அப்படியே என்னைக் காலம் பேர்னே ஈர்த்துச் சென்றது. தொல்காப்பியரையும் தான் டிச் சென்று விட்டேன் என என்னுகின்றேன். ஆம் இந்த நாடோடி இலக்கியம் இன்று நேற்று உருப்பெற்றதனரு. வரையறுத்த இலக்கிய நெறியும் இலக்கண மரபும் தோன்றுவதற்குப் பன்னெடுங்காலத்துக்கு முன்பே—என?— ஏட்டில் எழுத்து உருப்பெறு முன்பே இந்த வாய்மொழி இலக்கியம் உருவாயிற்று என்று கொள்ளுதல் பொருந்தும். அத்துணைப் பழமை வாய்ந்து ‘பழையதினும் பழையது மாய்’ விளங்கும் இவ்வாய்மொழி, இன்று ‘புதியதினும் புதியதாப்’ மெருகேற்றப் பெற்று மினிறும் சிலையைப் பெற்றுள்ளது. தொல்காப்பியருக்கு முன்பிருந்து வாழ்ந்த வாய்மொழி இலக்கியங்களை அவர் தொட்டுக் காட்டிச் சுட்டி விளக்கியுள்ளனர். அன்று தொடங்கி இன்று

வரை ஆராயும்போது எங்கோ ஒரு சில இடைவெளிகளைத் தவிர்த்து, எல்லாக் காலங்களிலும் இவ்வாய்மொழி இலக்கியம் வளம் பெற்றே வாழ்ந்து வந்துள்ளது என அறிகின் ரேம். சங்க காலத்தில் இதைக் காப்பாற்றிய பெருமை பாணரையும் கூத்தரையுமே சாரும். அப்பாணரையும் கூத்தரையும் முன்னிறுத்திக் கவிபாடிய புலவர்களும் போற்றுதலுக்குரியவராவர். காலம் வளர வளர அறிஞர்கள் இவற்றைத் தம் காவியத்தோடு இணைத்து, தம் தம் நூல்களுக்கு ஏற்றத்தைத் தேடிக்கொள்ள நினைத்தனர். கடவுளைப் பாடியவர்களும் இவ்வாய்மொழி இலக்கியத்தை மறந்துவிட்டார் எனக் கூறமுடியாது என்பதையும் அறிகின்றேம். இளங்கோ போன்ற பெரும் புலவர்களும் இதற்கு விலக்கானவரல்லர். இந்த அடிப்படையில் அண்மையில் வாழ்ந்த ஒரு சிலர் இவற்றின் சிறப்பையே அறிந்து சிற்றிலக்கியங்களாகப் பாடியும் அவற்றை வாழ வைத்தனர் என்பதும் கண்கூடு. இவ்வாறு ஆராயும் நிலையிலேயே வாய்மொழி இலக்கியம், எழுத்திலக்கியம் தோன்றிய அந்த நாளிலிருந்து இன்று வரை எப்படி எப்படித் தமிழில் உருப்பெற்று உயர்ந்து வந்துள்ளது என்பதைக் காண நேர்ந்தது. இது பற்றிய பல ஆங்கிலப் புலவர் தம் கருத்துக்களையும் படித்தறிந்தேன். அவ்வாறு கண்டறிந்த வற்றையே இந்நாலில் ஒன்றன்பின் ஒன்றுக் காரிசைப் படுத்தி எழுதியுள்ளேன். கடுமீபணிகளுக்கிடையில் அப்பணியாளரை மறக்கவைக்கும் பாடல்களையும் குறித்துள்ளேன். கடைசியாக உள்ள இரண்டொரு பகுதிகளில் இக்காலத்தில் வழங்கும் சில ‘கிராமிய’ப் பாடல்களை எடுத்துக் காட்டியுள்ளேன். இவற்றுள் ஒரு சில முன்னரே அறிஞர்களால் தொகுக்கப் பெற்ற நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பெற்றவைகளே. சிலர் மெய்வருந்தி, பல தொல்லைகளுக்குட்பட்டுக் காடு மேடுகளையெல்லாம் கடந்து—

கல்லா மாக்கள் வாழும் இடங்களைக் கண்டு—அவர்களைப் பரட வைத்து, அப்பாடல்களையெல்லாம் தொகுத்து வெளி யிட்டுள்ளனர். அவற்றுள் ஒரு சிலவற்றிலிருந்தே சில பாடல்களை நான் எடுத்துக் காட்டியுள்ளேன். அந்நால் களின் பெயர்களையும் ஆங்காங்கே குறித்துள்ளேன். அவர்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றிடரித்தாகுக. கடைசிப் பகுதியில் எனது சிராமத்தும் அதன் சுற்றுப் பக்கத்திலும் வழங்கும் சில பாடல்களைத் தொகுத்துத் தந்திருக்கிறேன். அவற்றை உதவியவருக்கும் நன்றி.

இந்நால் தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு முன் தொடங்கி இன்று வரை உள்ள ‘வாய்மொழி இலக்கிய’ மரபினை ஒருவாறு காட்டுகின்றதெனினும், இதில் நான் எல்லாவற்றையும் வீனக்கி விட்டேன் என்று கூற முடியாது. எனவே இதைக் கானும் அன்பர்கள் தத்தம் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பார்களாயின், அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதோடு அடுத்துவரும் பதிப்புக்களில் தக்கன வற்றை ஏற்று வெளியிடவும் வாய்ப்பாகும். இந்நால் வெளிவர உதவிய அனைவருக்கும் என் நன்றி.

தமிழ்க்கலை இல்லம்
சென்னை-30
1-12-64.

பணிவுள்ள,
அ. மு. பரமசிவானந்தம்